

Arrest

nr. 207 969 van 21 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 1 juni 2018.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidige verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige verzoeken heeft uiteengezet. Zij blijft volharden in haar eerder verklaarde herkomst en problemen met Al-Shabaab. Haar moeder wordt nog steeds lastiggevallen door leden van Al-Shabaab die willen dat ze haar terugbrengt.

In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming omdat geen geloof kon worden gehecht aan haar verklaringen afkomstig te zijn uit het district El Bur gelegen in de regio Galgaduud. Bijgevolg kon er ook geen geloof worden gehecht aan haar asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde bij arrest nr. 180 726 van 13 januari 2017 deze beoordeling en beslissing.

De commissaris-generaal nam in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde bij arrest nr. 191 764 van 8 september 2017 deze beoordeling en beslissing.

Ter ondersteuning van haar huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoekster de volgende documenten neer: een brief van haar advocaat van 01.02.2018, vier getuigenissen van Somaliërs die in België verblijven met vertalingen en een brief van de Somalische ambassade in België van 23.10.2017.

3. (Oud) Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidde als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Deze bepaling werd mutatis mutandis ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoekster haar vorige verzoeken om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van onderhavig verzoek geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoonde in haar land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

5.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het volharden in de bewijswaarde van de door haar bijgebrachte documenten en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

5.2. Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat zij nieuwe stukken aanbrengt waaruit ontegensprekelijk haar herkomst blijkt. De Raad wijst op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: "Betreffende de brief van de Somalische ambassade in België dd. 23.10.2017 moet worden opgemerkt dat u naar de Somalische ambassade in Brussel bent gegaan en er een brief van de Commissaris-generaal heeft getoond om een bewijs van geboorteplaats te verkrijgen. Om dit te verifiëren, heeft de Somalische ambassade uw moeder en uw oom langs vaderskant gecontacteerd. Deze personen die werden gecontacteerd, verklaarden aan de Somalische ambassade dat ze nog steeds in Xindheere wonen, dat u er bent geboren en tot ongeveer twee jaar geleden steeds heeft gewoond. Echter, dit document kan de ongeloofwaardigheid van uw verklaarde herkomst geenszins herstellen. De personen die op uw vraag door de Somalische ambassade werden gecontacteerd, kunnen immers allerminst beschouwd worden als neutrale getuigen. Bijgevolg is dit document niet van aard de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst te herstellen.

In verband met de vier getuigenissen van Somaliërs die in België verblijven moet worden opgemerkt dat deze getuigenissen een gesolliciteerd en subjectief karakter hebben en werden opgesteld te uwen behoeve in het kader van uw asielaanvraag waardoor ze objectieve bewijswaarde ontberen. Bevestiging hiervan wordt gevonden in uw eigen verklaring waarin u verklaart dat u deze personen zelf heeft gevraagd om de brieven te schrijven (verklaring meervoudige aanvraag, punt 17). Bijgevolg zijn ook deze getuigenissen niet van aard de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst te herstellen.

De brief van uw advocaat dd. 01.02.2018 vermeldt louter dat uw twee eerste asielaanvragen door het CGVS en de RVV werden geweigerd omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaarde herkomst en beschrijft de overige door u neergelegde stukken. Ook wordt hierin vermeld dat alle getuigen bereid zijn om een getuigenis te komen afleggen op het CGVS. Het bevat echter geen informatie die een ander licht kan werpen op de eerder vastgestelde onwetendheden waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde herkomst uit Xindheere." Verzoekster weerlegt noch ontkracht voorgaande vaststellingen.

5.3. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Aan verzoekster haar Somalische nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit Xindheere, noch uit een gebied in Somalië waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoekster geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

6. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. "

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 29 mei 2018, voert verzoekende partij aan dat zij wel degelijk nieuwe stukken heeft ingediend die haar herkomst en relaas ondersteunen. Verzoekende partij meent dat zij diende gehoord te worden teneinde de nieuwe stukken toe te lichten.

Verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat zij wel degelijk nieuwe stukken heeft ingediend die haar herkomst en relaas ondersteunen. De Raad wijst dienaangaande naar de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: *“5.2. Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat zij nieuwe stukken aanbrengt waaruit ontegensprekelijk haar herkomst blijkt. De Raad wijst op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: “Betreffende de brief van de Somalische ambassade in België dd. 23.10.2017 moet worden opgemerkt dat u naar de Somalische ambassade in Brussel bent gegaan en er een brief van de Commissaris-generaal heeft getoond om een bewijs van geboorteplaats te verkrijgen. Om dit te verifiëren, heeft de Somalische ambassade uw moeder en uw oom langs vaderskant gecontacteerd. Deze personen die werden gecontacteerd, verklaarden aan de Somalische ambassade dat ze nog steeds in Xindheere wonen, dat u er bent geboren en tot ongeveer twee jaar geleden steeds heeft gewoond. Echter, dit document kan de ongeloofwaardigheid van uw verklaarde herkomst geenszins herstellen. De personen die op uw vraag door de Somalische ambassade werden gecontacteerd, kunnen immers allerm minst beschouwd worden als neutrale getuigen. Bijgevolg is dit document niet van aard de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst te herstellen.*

In verband met de vier getuigenissen van Somaliërs die in België verblijven moet worden opgemerkt dat deze getuigenissen een gesolliciteerd en subjectief karakter hebben en werden opgesteld te uwen behoeve in het kader van uw asielaanvraag waardoor ze objectieve bewijswaarde ontberen. Bevestiging hiervan wordt gevonden in uw eigen verklaring waarin u verklaart dat u deze personen zelf heeft gevraagd om de brieven te schrijven (verklaring meervoudige aanvraag, punt 17). Bijgevolg zijn ook deze getuigenissen niet van aard de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst te herstellen.

De brief van uw advocaat dd. 01.02.2018 vermeldt louter dat uw twee eerste asielaanvragen door het CGVS en de RVV werden geweigerd omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaarde herkomst en beschrijft de overige door u neergelegde stukken. Ook wordt hierin vermeld dat alle getuigen bereid zijn om een getuigenis te komen afleggen op het CGVS. Het bevat echter geen informatie die een ander licht kan werpen op de eerder vastgestelde onwetendheden waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde herkomst uit Xindheere.” Verzoekster weerlegt noch ontkracht voorgaande vaststellingen.” Verzoekster weerlegt noch ontkracht voorgaande vaststellingen.” Verzoekende partij werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

Waar verzoekende partij meent dat zij diende gehoord te worden teneinde de nieuwe stukken toe te lichten, benadrukt de Raad dat *in casu* uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig (oud) artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het derde verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij heeft geregistreerd en van haar een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen (administratief dossier, stuk 7, verklaring meervoudige aanvraag van 28 februari 2018), en deze verklaring vervolgens heeft overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekende partij aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekende partij wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar derde verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst er op dat de beslissing om de verzoeker om internationale bescherming die een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De commissaris-generaal kan bijgevolg oordelen dat hij, na het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker noodzakelijk acht en kan afzien van een persoonlijk gehoor wanneer hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen die aan de Minister of zijn gemachtigde werden meegedeeld zoals bepaald in (oud) artikel 51/8, tweede lid en (oud) artikel 51/10 van de wet, van oordeel is dat hij een beslissing tot al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag kan nemen. Overigens stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet concretiseert welke specifieke elementen zij dan wel zou hebben aangevoerd bij het opnieuw horen op het Commissariaat-generaal die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van haar derde verzoek om internationale bescherming.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS